

1. אסתר רבה ה, ד  
והנערה אשר תיטב בעיני המלך וגו', מי הגון לדבר זה מרדכי, איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי, ודכוותיה (שמות ב') וירא אלקים את בני ישראל וידע אלקים, מי הגון לדבר זה משה ומשה היה רועה, ודכוותיה (שמואל א' ח') ויאמר שמואל אל העם לכו איש לעירו וגו', מי הגון לדבר זה שאול שנאמר (שם ט') ויהי איש מבנימין ושמו קיש, ודכוותיה (שם י"ז) וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי ויחתו ויראו מאד, מי הגון לדבר זה דוד (שם) ודוד בן איש אפרתי היה.
2. מגילה יג, ב  
אחר הדברים האלה, מאי אחר? אמר רבא: אחר שברא הקדוש ברוך הוא רפואה למכה. דאמר ריש לקיש: אין הקדוש ברוך הוא מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה תחילה, שנאמר כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים.
3. רש"י אסתר פרק ב  
(א) זכר את וסתי – את יפיה ונעלכו...  
(ו) אשר לא תגיד – כדי שיאמרו שהיא ממספחה צויה וישלחוה שחם ידעו שהיא ממספחת שחול המלך היו מחזיקים בה.  
(יא) ומה יעשה בה – זה אחד משני כדקים שניתן להם רמז ישועה דוד ומרדכי דוד שנאמר (שמואל א' יז) גם את הארי גם הדוב הכה עבדך אמר לא צא לידי דבר זה אלא לסמוך עליו להלחם עם זה וכן מרדכי אמר לא אירע ללדקת זו שתלקח למשכב ערל אלא שעתידה לקום להושיע לישראל לפיכך היה מחזר לדעת מה יהא בסופה.
4. אבן עזרא אסתר ב, ט  
יש אומרים כי מרדכי לא עשה נכונה שצוה על אסתר שלא תגיד עמה כי פחד שלא יקחנה המלך לאשה אם ידע שהיא מהגולה, ואחרים אמרו כי בדרך נבואה או בחלום ידע שתבא תשועה על ידה לישראל, והנכון בעיני כי עשה זה מרדכי בעבור שתשמור תורת השם בסתר שלא תאכל נבילות ותשמור השבתות ולא ירגישו המשרתים כי אם יודע הדבר שמא המלך יכריחנה או יהרגנה כי בעל כרחיה נתפשה.
5. מגילה יב, ב  
ויפקד המלך פקידים. אמר רב: מאי דכתיב כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת, כל ערום יעשה בדעת – זה דוד, דכתיב ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה, כל מאן דהוה ליה ברתא – אייתה ניהליה. וכסיל יפרש אולת – זה אחשורוש, דכתיב ויפקד המלך פקידים. כל מאן דהוה ליה ברתא – אישמרה מיניה.
6. מגילה יג, א  
ותהי אסתר נשאת חן אמר רבי אלעזר: מלמד שלכל אחד ואחד נדמתה לו כאומתו.
7. סנהדרין עד, ב  
והא אסתר פרהסיא הואי! – אמר אביי: אסתר קרקע עולם היתה.